

KONSPEKT KATECHEZY
Szkoła Podstawowa IV - VIII
XXVI Dzień Papieski – „Jan Paweł II – uczeń-misjonarz”

Temat katechezy: Kim jest uczeń-misjonarz?

I. Założenia edukacyjne

1. Cel katechezy – wymagania ogólne

- Kształtowanie postawy bycia świadkiem Chrystusa w codziennym życiu.
- Przybliżenie nauczania Kościoła na temat tego kim jest uczeń-misjonarz

2. Metody i techniki: rozmowa sterowana, praca ze schematem, analiza tekstu biblijnego, praca z podręcznikiem, pokaz, burza mózgów, praca w grupach.

3. Środki dydaktyczne: Biblia, podręcznik, karty pracy, projektor i komputer, tablica, kreda, kartki z tekstami.

II. Przebieg katechezy

1. Modlitwa:

K: Prośmy o światło Ducha Świętego na czas dzisiejszej katechezy modlitwą, którą od dzieciństwa modlił się św. Jan Paweł II:

Duchu Święty, proszę Cię o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych, o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej, o dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary, o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował, o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać, o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością, o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu, który Ciebie, o Boże, obraża. Amen.

2. SYTUACJA EGZYSTENCJALNA

Katecheta zaprasza uczniów do dyskusji.

- Gdzie poza szkołą – w książkach, filmach, codziennym życiu, sporcie – spotkaliście się z relacją uczeń i mistrz?
- Jakie cechy powinien mieć dobry mistrz, a jakie uczeń?
- Po co zdobywamy wiedzę lub umiejętności?
- Jakie jest najważniejsze zadanie tego, który jest uczniem?

Katecheta zbiera i podsumowuje wypowiedzi uczniów. Zwraca uwagę, że na drodze rozwoju każdy z nas ma swoich mistrzów, nauczycieli, trenerów. Mamy czas w życiu, w którym się uczymy – poznajemy jakieś prawa, naśladujemy zachowania naszego mistrza, przyjmujemy uwagi. Celem nauki jest nieustanne doskonalenie się i podjęcie konkretnego zadania. W końcu uczeń staje się mistrzem dla kogoś innego.

PROBLEM KATECHEZY: Podczas dzisiejszej katechezy zastanowimy się, w jaki sposób świeccy uczestniczą w głoszeniu Ewangelii. A także dlaczego ich obecność w dziele ewangelizacji jest niezbędna?

3. TREŚĆ ORĘDZIA ZBAWCZEGO

Katecheta prosi o odczytanie perykopy z Ewangelii wg św. Marka – Mk 3,13-19

K: Wsłuchując się w słowa Pisma Świętego, zwróćcie uwagę na zadanie, które pozostawił Jezus swoim apostołom.

Po odczytaniu tekstu katecheta pyta uczniów.

- O czym opowiada odczytany fragment?
- Jakie trzy zadania stawia Jezus apostołom?
- Jakie dwa etapy w życiu apostoła pokazuje Jezus?
- Po co apostołowie mają „być z Jezusem”?

Katecheta podsumowuje wypowiedzi uczniów.

K: Chrystus powołując apostołów, aby najpierw byli jego uczniami – poznali Jego samego, a także treść nauczania, zbudowali z Nim głęboką relację. Dopiero później mogą stać się Jego apostołami. Zobaczmy co w praktyce oznacza bycie uczniem i misjonarzem?

Katecheta odtwarza nagranie.

K: Wsłuchując się w słowa św. Jana Pawła II uzupełnijcie schemat:

Link -

<https://www.youtube.com/watch?v=M8DWRduUPuQ&list=PL277WLiU5JB0XfNHuLgb9X0Su37aVASj7&index=4> [Od początku do 2:05]

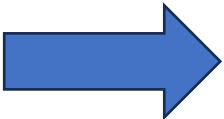
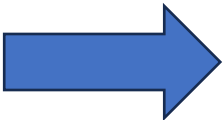
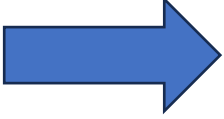
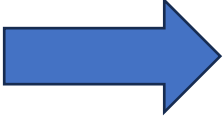
Praca nad sobą, o której mówię, jest jak najbardziej osobistą współpracą z Jezusem Chrystusem, na podobieństwo tej, jaka dokonała się w uczniach, wybranych przez Niego, gdy zawezwał ich do swojej bliskości. Musicie myśleć o sobie w kategoriach uczniów Chrystusa. Chrystus wciąż ma uczniów, wszyscy jesteśmy Jego uczniami – jeżeli słuchamy Jego słowa, jeżeli je rozważamy, jeżeli sięgamy w głąb naszego serca, jeżeli Mu to serce otwieramy, jeżeli razem z Nim kształtujemy w sobie cierpliwie, wytrwale nowego człowieka. Nawet czasem nie zaszkodzi, jak się nad sobą zamyślisz i zmartwisz. Nawet czasem nie zaszkodzi, jak się na siebie zgniewasz. To lepsze, niż gdybyś miał

lekkomyślnie przeżywać swoją młodość i gubić wielki skarb, wielki, niepowtarzalny skarb, który w sobie nosisz, którym jesteś ty sam – każdy, każda. Tego nas uczy Chrystus, tego nas uczy Chrystus o każdym z nas i dlatego wam, młodym, nie wolno stracić z Nim kontaktu, nie wolno zgubić Jego wejrzenia, bo jeśli by to się stało, przestaniecie wiedzieć kim jesteście, przestaniecie odczuwać, jakim skarbem jest każdy z was, życie każdego z was, osobowość każdego z was – jedyna, niepowtarzalna.

Ten fragment należy odczytać:

Ewangelia dzisiejsza mówi o uczcie. Jesteśmy świadomi tego, że nasz Boski Mistrz, wzywając nas do współpracy z sobą, którą podejmujemy jako Jego uczniowie, aby stać się Jego apostołami, zaprasza nas niejako do Kany Galilejskiej. Zastawia bowiem przed nami – jak to pięknie i obrazowo wyrazili Ojcowie Kościoła – dwa stoły: stół słowa Bożego oraz stół Eucharystii. Praca nad sobą, którą podejmujemy, polega na tym, ażeby zbliżyć się do obu tych stołów – i czerpać z nich.

Chrystus nie chce, żebyśmy byli głodni. Chrystus nie chce, żebyśmy byli puści. Chce, żebyśmy byli nasyceni duchowo prawdą i miłością przy stole słowa Bożego i przy stole Eucharystii. (św. Jan Paweł II, **Jan Paweł II, Jasna Góra, 06 czerwca 1979 r.**)

Postawa ucznia		Jak ją realizować?
Słuchanie i rozważanie Słowa Bożego		
Żyć głęboko tajemnicą Eucharystii		
Pracować nad sobą		
Spędzać czas z Jezusem		

Katecheta zbiera i podsumowuje wypowiedzi uczniów.

K: Co daje nam to, że odkrywamy prawdę o tym, że jesteśmy uczniami Jezusa?

Katecheta zbiera i podsumowuje wypowiedzi uczniów.

K: Jesteśmy uczniami Jezusa, aby stać się Jego apostołami, inaczej misjonarzami. Zobaczmy teraz dlaczego i jak mamy być nimi? Św. Jan Paweł II pisał do młodzieży co roku orędzia – listy. W kopertach, które otrzymacie są fragmenty tych orędzi – na ich podstawie uzupełnijcie dalszą część schematu:

Dlaczego mamy być świadkami Jezusa?		
Gdzie mamy świadczyć?		
Dla kogo mamy być misjonarzami?		
Co to znaczy być świadkiem?		

Katecheta wybiera uczniów, rozdaje im koperty i prosi o odczytanie.

List I:

Być uczniem Chrystusa nie jest sprawą prywatną, bowiem trzeba się dzielić z innymi darem wiary. Dlatego właśnie Apostoł pisze: "Nie jest dla mnie powodem do chluby to, że głoszę Ewangelię. Świadom jestem ciężącego na mnie obowiązku. Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii!" (1 Kor 9, 16). Poza tym nie zapominajcie, że wiara umacnia się i wzrasta wtedy, gdy przekazuje się ją innym (por. RM, 2). (Orędzie na VII ŚDM)

List II

Kościół z natury jest wspólnotą misyjną (por. AG, 2). Jest on nieustannie zwrócony ku misyjnemu zadaniu, jakie otrzymał od Ducha Świętego w dniu Zielonych Świąt: "gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami" (Dz 1, 8). Zaiste Duch Święty jest głównym sprawcą misji Kościoła (por. RM, III). (Orędzie na VII ŚDM)

List III

Wskutek tego również powołanie chrześcijańskie jest ukierunkowane na apostołat, na ewangelizację, na misję. Chrystus wzywa każdego ochrzczonego, aby stał się Jego apostołem we własnym środowisku i w świecie: "Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was

posyłam" (J 20, 21). (...) Moi drodzy, wy też nie możecie milczeć. Są takie miejsca i sytuacje, w których tylko wy możecie zasiać ziarno słowa Bożego. (Orędzie na VII ŚDM)

List IV

Głosić Chrystusa oznacza przede wszystkim dawać o Nim świadectwo we własnym życiu. Chodzi tu o najprostszą - a zarazem najbardziej skuteczną - formę ewangelizacji, jaką macie do dyspozycji. Polega ona na ukazywaniu obecności Chrystusa we własnym życiu, w pełnieniu codziennych obowiązków i w podejmowaniu konkretnych decyzji w zgodzie z ewangelią. (...) A zatem dawajcie świadectwo waszej wiary również poprzez czynną obecność w świecie. Chrystusowy uczeń nigdy nie jest biernym i obojętnym obserwatorem wydarzeń, lecz czuje się odpowiedzialny za przemianę rzeczywistości społecznej, politycznej, ekonomicznej i kulturowej. (Orędzie na VII ŚDM)

List V

Nie lękajcie się proponować Chrystusa temu, kto Go jeszcze nie zna. Chrystus jest najbardziej wyczerpującą odpowiedzią na wszystkie pytania dotyczące człowieka i jego losu. Bez Chrystusa bowiem człowiek pozostaje nierozwiązaną zagadką. Przeto miejcie odwagę proponować Chrystusa! Oczywiście należy to czynić z zachowaniem należącego szacunku dla wolności sumienia każdego człowieka, ale koniecznie trzeba to czynić (por. RM, 39). Pomóc bratu lub siostrze odkryć Chrystusa, Drogę, Prawdę i Życie (por. J 14, 6), jest prawdziwym aktem miłości bliźniego. (Orędzie na VII ŚDM)

List VI

Każdemu nowemu pokoleniu potrzebni są nowi apostołowie. Macie tu do spełnienia szczególną misję. Wy, młodzi, jesteście pierwszymi apostołami i ewangelizatorami młodzieży, która dziś stoi q obliczu tak wielu niepokojących wyzwań i zagrożeń (por. Apostolicam actuositatem, 12). Do was przede wszystkim należy apostołstwo w miejscach nauki, pracy i rozrywki, i nikt nie może was w tym zastąpić. Wielu waszych rówieśników nie zna Chrystusa wcale, albo zna Go niedostatecznie. (Orędzie na IV ŚDM)

List VII

W naszej epoce Kościół i świat bardziej niż kiedykolwiek potrzebuje "misjonarzy", umiejących głosić słowem i przykładem tę fundamentalną i niezawodną prawdę, która jest dla nas źródłem pociechy. Świadomi tego, pozwólcie się "kształtować" w szkole Jezusa - wy, którzy dzisiaj jesteście młodzi, a będziecie dorośli w nowym tysiącleciu. W Kościele i w różnych środowiskach codziennego życia stawajcie się wiarygodnymi świadkami miłości Ojca! Postępujcie tak, aby można ją było dostrzec w waszych wyborach i postawach, w waszym stosunku do innych ludzi oraz gotowości służenia im zgodnie z wolą Boga i jego przykazaniami. (Orędzie na XIV ŚDM)

Katecheta zbiera i podsumowuje wypowiedzi uczniów.

4. AKTUALIZACJA ODKRYTEJ PRAWDY

K: Usłyszeliśmy, że mamy być świadkami wiary. Na podstawie trzech nagrań poszukamy odpowiedzi na pytanie – co znaczy być świadkiem i jak to świadectwo składać?

Kard. Grzegorz Ryś: <https://youtu.be/F2J11hVfVZE?si=DbGJ0WABDmvrDiOM>

- Co znaczy być świadkiem?
- Jak świadczyć?
- Gdzie świadczyć?

bez sloganu: <https://www.youtube.com/watch?v=ELfZNCRLgEo> [Od 0:55 do 2:50 oraz 4:36 do 6:25]

- Skąd bierze się siła do składania świadectwa?
- Jakie są cechy świadka?

Ks. Rafał Jarosiewicz: https://youtu.be/wbtqMsWzABE?si=kz7jX8OK_netIPxN [Od 6:38 do 9:40]

- Jakie elementy ma mieć świadectwo?

Katecheta zaprasza uczniów do dyskusji.

- Wskażcie, w jaki sposób świeccy mogą zaangażować się w apostołstwo w waszej parafii i naszej diecezji.
- Jakie inicjatywy można podjąć w ramach apostołstwa świeckich w naszej szkole i parafii?

Katecheta zbiera i podsumowuje wypowiedzi uczniów.

4. Podsumowanie

Nasze czasy wymagają od ludzi świeckich nie mniejszej gorliwości; co więcej, dzisiejsze warunki żądają od nich o wiele intensywniejszego i szerzej zakrojonego apostołstwa. Znakiem tej wielorakiej i naglącej potrzeby jest widoczne działanie Ducha Świętego, który coraz dobitniej uświadamia ludziom świeckim ich własną odpowiedzialność i pobudza ich wszędzie do służenia Chrystusowi i Kościołowi.

5. Notatka

Zapis odpowiedzi z analizy tekstów.

4. Praca domowa

Napisz swoje świadectwo wiary. Opisz moment, w którym w sposób szczególny doświadczyłeś działania Pana Boga albo opisz, w jaki sposób spotkanie z Bogiem zmieniło twoje życie.

5. Modlitwa

*Maryjo,
w poranek pięćdziesiątnicy
wsparałaś Swą modlitwą
początek ewangelizacji,
podjętej przez apostołów
za sprawą Ducha Świętego.
Także dzisiaj,
w czasach niepokoju i nadziei,
otaczaj nieustanną opieką
i prowadź Kościół,
który spełniając nakaz Chrystusa Pana
niesie dobrą nowinę o Zbawieniu
ludziom i narodom,
we wszystkich zakątkach ziemi.
Wskazuj nam drogi życia,
umacniaj w godzinie próby,
abyśmy dochowując wierności Bogu i człowiekowi
umieli z pokorą i odwagą
przekazywać na falach eteru
umysłom i sercom wszystkich
ludzi radosną wieść o Chrystusie,
Odkupicielu człowieka.
Maryjo, Gwiazdo Nowej Ewangelizacji,
Prowadź nas!
AMEN.*